538/IX.

עיקר את הסיפורים שהם מעידים על עצמם שהם מעשיות ולא מעשיות של אמת. ואין לנו אלא לשער בדעתנו ולהעלות על לבנו

ואלהים ראה את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חיתו הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה שם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ואלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה שם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש והנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ولما رأى ذلك منه أمر بقتله فقتل
وكان ذلك في سنة ثلاث وثلاثين
وستمائة وكان قد ولي الملك بعد
أبيه في سنة ثلاث وعشرين وستمائة
وكان ملكه عشر سنين وكان
ملكا عادلا حسن السيرة
وكان له ولد اسمه ركن الدين
فيروز شاه وكان قد ولاه
على بلاد لكنوتي وكان
ولاه على بلاد بهار
وكان له ولد اسمه
ناصر الدين محمود
وكان له ولد اسمه
غياث الدين بلبن

ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲧⲁⲗⲟ ⲛⲁⲩ ⲉⲡⲓⲛⲁ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲱⲟⲩ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣⲉ ⲡⲓⲙⲁ ⲉⲧⲣ

ומה שנתחדש בו מהמנהגים הנוהגים בו עתה ומה שנתבטל ממנו ומה שנשתנה ממנהגו הראשון ומה שנתחדש בו עתה ומה שנתבטל ממנו ומה שנשתנה ממנהגו הראשון

ומה שנתחדש בו עתה ומה שנתבטל ממנו ומה שנשתנה ממנהגו הראשון ומה שנתחדש בו עתה ומה שנתבטל ממנו ומה שנשתנה ממנהגו הראשון

ספר מנהגות ישראל

מנהגות ראש השנה

ראש השנה יום הדין הוא ויום זכרון תרועה הוא ויום טוב הוא ויום קדוש הוא ויום נורא הוא ויום מקרא קודש הוא ויום תשובה הוא ויום תפלה הוא ויום מחילה וסליחה הוא ויום כפורים הוא ויום עצרת הוא ויום שמחה הוא ויום ששון הוא ויום גדולה הוא ויום רחמים הוא ויום סליחה הוא ויום מחיל

ܐܬܝ ܐܝܟ ܕܐܢ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܫܘܝ ܠܡܫܬܡܥ ܒܗ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܠܐ ܐܝ ܠܐ

ספר שמות פרשת משפטים

ואם שור נגח הוא שלשם ושלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל
ואם פשע הוא בשור מתמול שלשום ונודע לבעליו והשמיר בקרנו
והמית שור את עבד או שפחה שור יסקל וכופר לא יעבור עליו
וכי יגח שור את בן או את בת כמשפט הזה יעשה לו אם עבד יגח
השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו והשור יסקל
וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שם שור
או חמור בעל הבור ישלם כסף לבעליו והמת יהיה לו והשור
המת יהיה לו ואם שור לרעהו בן יגף והמת ומכרו את השור
החי וחצו את כספו גם את המת יחצון ואם נודע כי שור נגח הוא
מתמול שלשום ולא השמיר בקרנו שלם ישלם שור תחת השור
והמת יהיה לו וכי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה כי ימצא הגנב
במחתרת והכה ומת אין לו דמים עליו אם זרחה השמש עליו
דמים לו כי שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו אם החיה
תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם כי יבער
איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב
שדהו ומיטב כרמו ישלם כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש
או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה כי יתן איש
אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב
ישלם שנים כי לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים
אם לא שלח ידו במלאכת רעהו על כל דבר פשע על שור על
חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
בעלים עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח מעמו
ושלם ישלם אם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו אם טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם וכי יגנב איש מעם רעהו ושאל
עמו ומת או נשבר אין שלם ישלם אם בעליו עמו לא ישלם אם
שכיר הוא בא בשכרו ואם נערה פתה איש ושכב עמה מהר
ימהרנה לו לאשה אם מאן ימאן אביה לתתה אליו כסף ישקל
כמהר הבתולת כל מכשפה לא תחיה כל שכב עם בהמה מות
יומת זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו וגר לא תונה ולא
תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים כל אלמנה ויתום לא
תענון אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע
צעקתו וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה
לו כנשה לא תשימון עליו נשך אם חבל תחבל שלמת רעך עד
בא השמש תשיבנו לו כי היא כסותה לבדה היא שלמתו לעורו
במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני אלהים לא
תקלל ונשיא בעמך לא תאר בכרך בבקרך תתן לי כן תעשה
לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי
ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון
אתו לא תשא שמע עם רשע אל תשת יד עם רשע להיות עד חמס
לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על ריב לנטת אחרי רבים
להטת ודל לא תהדר בריבו כי תפגע שור איבך או חמורו תעה
השב תשיבנו לו כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב עזב תעזב עמו הנה עמו לא תשא משפט אביונך בריבו
מדבר שקר ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע ושחד לא
תקח השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים וגר לא תלחץ
ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים ושש
שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה ושבתית השביעית
תשבת ונחו שור וחמורך וינפש בן אמתך והגר ובכל אשר אמרתי
אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך
שלש רגלים תחג לי בשנה את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת
ממצרים ולא יראו פני ריקם וחג הקצר בכורי מעשיך אשר
תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך
מן השדה שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה אלהי ישראל לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב
חגי עד בקר ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך
בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי השמר מפניו ושמע
בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו כי אם
שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
וצרתי את צריך כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו ולא תשתחוה
לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם
ושבר תשבר מצבתיהם ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את
לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך לא תהיה משכלה
ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא ואת אימתי אשלח את כל
העם אשר תבוא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף ושלחתי
את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מפניך
לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך
חית השדה מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את
הארץ ושתי את ים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי
אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתם מפניך לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית לא ישבו בארצך פן יחטיאו אותך כי תעבד את
אלהיהם כי יהיה לך למוקש ויאמר אל משה עלה אל יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק
ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו ויבא
משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל
העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה ויכתב
משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל וישלח את נערי
בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים לפרים ליהוה
ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח
ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה
נעשה ונשמע ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם
הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה ויעל משה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל וירא את אלהי
ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר
ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך
את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם ויקם משה
ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים ואל הזקנים אמר
שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי
בעל דברים יגש אליהם ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא
אל משה ביום השביעי מתוך הענן וכבוד יהוה כאש אכלת בראש
ההר לעיני בני ישראל ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר
ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

ספר שמות פרשת תרומה

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה
מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי וזאת התרומה
אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים ועורות אילם מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני שהם
ואבני מלואים לאפד ולחשן והעשית מקדש ושכנתי בתוכם ככל
אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו
וכן תעשו ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי
רחבו ואמה וחצי קומתו וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ
תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב וצקת לו ארבע טבעת זהב
ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב
והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן
בהם בדי הארן יהיו בטבעת לא יסורו ממנו ונתת אל הארן את
העדות אשר אתן אליך ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי
ארכה ואמה וחצי רחבה ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה
אתם מן שני קצות הכפרת עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה
כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני
קצותיה ויהיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים ונתת
את הכפרת על הארן ומן העדות אשר אתן אליך ונועדתי לך שם
ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת
את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ועשית שלחן עצי שטים
אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ושלשים קומתו וצפית אתו זהב
טהור ועשית לו זר זהב סביב ועשית לו מסגרת טפח סביב
ועשית זר זהב למסגרתו ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו יהיו הטבעת
למסגרת בתים לבדים לשאת את השלחן בהם ועשית את הבדים
עצי שטים וצפית אתם זהב וישא בהם את השלחן ועשית את
קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לנסך זהב
טהור תעשה אתם ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד
ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה
גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו שש קנים יצאים מצדיה
שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני
שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים
מן המנורה ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנורה
כפתריהם וקניהם כולה מקשה אחת זהב טהור עשה את נרתיה
שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה מלקחיה ומחתתיה
זהב טהור ככר זהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה ראה ועשה
בתבניתם אשר אתה מרא בהר והמשכן תעשה את עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה
אתם אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות חמש יריעות חברת אחת
אל אחת ליריעות וחמש יריעות חברת אחת אל אחת ליריעות
ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת
וכן תעשה בשפת היריעה החיצונה בחברת השנית חמשים
לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה
אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת ועשית
חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת תעשינה את אורך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעת עשתי עשרה
יריעת וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד
והכפלת את היריעה השישית אל מול פני האהל ועשית חמשים
לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה בחברת וחמשים לולאת
על שפת היריעה החברת השנית ועשית קרסי נחשת חמשים
והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד וסרח
העדף ביריעת האהל חצי היריעה העדפה תסרח על אחרי
המשכן ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך יריעת האהל יסרח
על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו ועשית מכסה לאהל עורת
אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים למעלה ועשית את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים ואמה ורחב הקרש האחד עשר אמות
ורחב הקרש האחד אמה וחצי האמה לקרש האחד עשה שתי
יתדת מחברת אחת אל אחת ככה תעשה לכל קרשי המשכן
ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי נפלו חללים
מהם כחמשה אלפים איש ויתר העם נסו השדה
אל המדבר אל הסלע ויעמדו בסלע רמון ויהי
כראות שאול כי נסו בני ישראל ויהי כי הכו
בעם ויפקד שאול את העם אשר עמו ויהי אין
שם איש ולא יונתן ויבקש שאול לקרא לכל
העם אשר עמו ויזעק ויאמר אליהם פקדו נא
וראו מי הלך מעלינו ויפקדו והנה אין יונתן
ונשא שלחו ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון
האלהים כי הוא נשא את ארון האלהים ביום
ההוא ויהי עד דבר שאול אל הכהן והמון אשר
במחנה פלשתים הלוך ורב ויאמר שאול אל הכהן
אסף ידך ויהי שאול וכל העם אשר עמו נועקו
ויבאו עד המלחמה והנה היתה חרבת איש
ברעהו מהומה גדולה מאד ויהי העברים אשר
היו עם פלשתים מתמול שלשום אשר עלו
במחנה מסביב גם המה לבקר את ישראל אשר
עם שאול ויונתן ויהי כל איש ישראל אשר
התחבאו בהר אפרים וישמעו כי נסו פלשתים
וגם המה דבקו אחריהם במלחמה וישע יהוה
ביום ההוא את ישראל והמלחמה עברה את
בית און ויאלצו אנשי ישראל ביום ההוא
ושאול השביע את העם לאמר ארור האיש
אשר יאכל לחם עד הערב ועד אנקם מאיבי
ולא טעמו כל העם לחם ויבאו כל העם
ביער ודבש על פני השדה ויבאו העם אל
היער והנה דבש נטף ואין משיג ידו אל פיו
כי העם יראים משבעת האלה ויונתן לא שמע
בהשביע אביו את העם ויושט את קצה
המטה אשר בידו ויטבל אותו בנופת הדבש
וישב ידו אל פיו ותאורנה עיניו ויען איש
מהעם ויאמר השבע השביע אביך את העם
לאמר ארור האיש אשר יאכל לחם היום
ויעף העם ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ
ראו נא כי האירו עיני כי טעמתי מעט
הדבש הזה אף כי אם אכל היום העם
משלל אויביו אשר מצא כי עתה לא רבתה
המכה בפלשתים ויכו ביום ההוא מן המכמתת
עד אילון ויעף העם מאד אל השלל ויקחו
צאן ובקר וטלאים וישחטו על הארץ ויאכל
העם על הדם ויגידו לשאול לאמר הנה העם
חוטאים לה' לאכל על הדם ויאמר בגדתם
גלו אלי היום אבן גדולה ויאמר שאול פוצו
בעם ואמרתם אלהם הגישו אלי איש שורו
ואיש שיהו ושחטתם בזה ולא תחטאו לה'
לאכל על הדם ויגש כל העם איש שורו בידו
הלילה ויבן שם שאול מזבח אשר החל לבנות
מזבח לה' הוא החל לבנות מזבח לה' ויאמר
שאול נרדה אחרי פלשתים לילה ונבזזם עד
אור הבקר ולא נשאיר בהם איש ויאמרו כל
הטוב בעיניך עשה ויאמר הכהן נגשה הלם
אל האלהים ויאמר שאול אל האלהים האשפל
אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא ענהו
ביום ההוא ויאמר שאול גשו הלם כל פנות
העם וידעו ובראו בכל החטאת הזאת היום
כי חי ה' המושיע את ישראל כי אם ביונתן
בני בי הוא ויאמר אל כל העם אתם תהיו
לצד אחד ואני ויונתן בני נהיה לצד אחד
ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך עשה
ויאמר שאול אל ה' אלהי ישראל למה לא
ענותה את עבדך היום אם בי או ביונתן בני
הזה האלהים תן אורים ואל תן תמים ויונתן
ושאול נלכדו והעם יצאו ויאמר שאול הפילו
גורל בי וביונתן בני הזה ויונתן נלכד ויגד
לו שאול ויאמר הגד לי מה עשית ויגד לו
יונתן ויאמר טעם טעמתי מעט הדבש בקצה
המטה אשר בידי והנני אמות ויאמר שאול
כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי מות תמות
יונתן ויאמר העם אל שאול הלא יונתן עשה
את הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
חי ה' אם יפול משערת ראשו ארצה כי עם
אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן
ולא מת ויעל פלשתים מאחרי ישראל וילכו
למקומם ושאול לקח המלוכה על ישראל
וילחם סביב בכל אויביו במואב ובבני עמון
ובאדום ובמלכי צובה ובפלשתים ובכל אשר
יפנה ירשיע ויעש חיל ויך את עמלק ויצל
את ישראל מיד שוסיו ויהי בני שאול יונתן
וישוי ומלכישוע ושמות שתי בנותיו שם
הבכירה מרב והשם הקטנה מיכל ושם אשת
שאול אחינעם בת אחימעץ ושם שר צבאו
אבנר בן נר דד אביו של שאול וקיש אבי
אבנר ונר אבי שאול בני אביאיל ויהי המלחמה
חזקה על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול
כל איש גבור וכל איש חיל ויאספהו אליו
ויהי כי יראה שאול כל איש גבור וכל איש
חיל ויאספהו אליו ויהי שאול אל שמואל
שלחני ה' למשחך למלך על עמו על ישראל
ועתה שמע לקול דברי ה' כה אמר ה' צבאות
פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר
שם לו בדרך בעלתו ממצרים עתה לך והכית
את עמלק והחרמתם את כל אשר לו והמתה
בו ולא תחמל עליו והמתה מאיש עד אשה
מעולל ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד
חמור ויבא שאול אל העיר עמלק ויערב בנחל
וישלח שאול אל הקיני לכו סורו רדו מתוך
עמלק פן אספך עמו ואתה עשית חסד עם
כל בני ישראל במעלתם ממצרים ויסר הקיני
מתוך עמלק ויך שאול את עמלק מחוילה
בואך שור אשר על פני מצרים ויתפש את
אגג מלך עמלק חי והחרם כל העם לפי חרב
ויחמל שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן
והבקר והמשנים והכרים וכל הטוב ולא אבו
להחרימם וכל המלאכה נמרצה ונמאסה הלכו
ויהי דבר ה' אל שמואל לאמר נחמתי כי
המלכתי את שאול למלך כי שב מאחרי
ואת דברי לא הקים ויחר לשמואל ויזעק אל
ה' כל הלילה ויבכר שמואל לקראת שאול
בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול הכרמלה
והנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגלה
ויבא שמואל אל שאול ויאמר שאול ברוך
אתה לה' הקימותי את דבר ה' ויאמר שמואל
ומה קול הצאן הזה באזני ובקר אשר אנכי
שמע ויאמר שאול מעמלקים הביאום כי חמל
העם על מיטב הצאן והבקר למען זבח לה'
אלהיך ואת היתר החרמנו ויאמר שמואל אל
שאול הרף ואגידה לי את אשר דבר ה'
אלי הלילה ויאמר אליו דבר ויאמר שמואל
הלוא אם קטן אתה בעיניך לראש שבטי
ישראל אתה ויבחרך ה' למלך על ישראל
וישלחך ה' בדרך ויאמר שמואל למה לא
שמעת בקול ה' ותעט אל השלל ותעש הרע
בעיני ה' ויאמר שאול אל שמואל כי שמעתי
בקול ה' והלכתי בדרך אשר שלחני ה' ואבא
את אגג מלך עמלק והחרמתי את עמלק
ויקח העם מן השלל צאן ובקר ראשית
החרם לזבח לה' אלהיך בגלגל ויאמר שמואל
החפץ לה' בעלות וזבחים כשמוע בקול ה'
הנה שמוע מזבח טוב להקשיב חלב אילים
כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצת יען
מאסת את דבר ה' ויאמר אל שאול חטאתי
כי עברתי את פי ה' ואת דבריך יראתי את
העם ואשמע בקולם ועתה שא נא את חטאתי
ושוב עמי ואשתחוה לה' ויאמר שמואל אל
שאול לא אשוב עמך כי מאסת את דבר ה'
וימאסך ה' מהיות מלך על ישראל ויסב שמואל
ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע ויאמר אליו
שמואל קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך
היום ונתנה לרעך הטוב ממך וגם נצח ישראל
לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם
ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי
ונגד ישראל ושוב עמי ואשתחוה לה' אלהיך
וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול לה'
ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק
ויבא אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אך סר
מר המות ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים
חרבך כן תשכל נשים מאמך ויפלח שמואל
את אגג לפני ה' בגלגל וילך שמואל הרמתה
ושאול עלה ביתה גבעת שאול ולא יסף שמואל
לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל
שמואל על שאול וה' נחם על המלכתו את
שאול על ישראל ויאמר ה' אל שמואל עד
אנה אתה מתאבל אל שאול ואנכי מאסתיו
מלך על ישראל מלא קרנך שמן והלכה
אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו
לי מלך ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול
והרגני ויאמר ה' עגלת בקר קח בידך ואמרת
לזבח לה' באתי ויקרת לישי בזבח והודעתי
לך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר
אומר אליך את דוד ויעש שמואל את הדבר
אשר דבר ה' ויבא בית לחם ויחרדו זקני
העיר לקראתו ויאמרו השלום בואך ויאמר
שלום לזבח לה' באתי התקדשו ובאתם
עמדי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא
להם לזבח ויהי בבואם ויראא את אליאב
ויאמר אך נגד ה' משיחו ויאמר ה' אל שמואל
אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי
מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם
יראה לעינים וה' יראה ללבב ויקרא ישי
לאבינדב ויעבירהו לפני שמואל ויאמר גם
את זה לא בחר ה' ויעבר ישי את שמה
ויאמר גם את זה לא בחר ה' ויעבר ישי
שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל
ישי לא בחר ה' באלה ויאמר שמואל אל ישי
התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה
רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה
ולקחנו כי לא נסב עד בואו הלם ויאמר
שמואל אל ישי שלחה ויקחהו כי נעים הוא
וגם יפה עינים וטוב רואי ויאמר ה' קום
משחהו כי זה הוא ויקח שמואל את קרן
השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח ה'
אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל
וילך הרמתה ורוח ה' סרה משאול ובעתתהו
רוח רעה מאת ה' ויאמרו עבדי שאול אליו
הנה נא רוח אלהים רעה מבעתתך יאמר נא
אדנינו עבדיך לפניך יבקשו איש יודע נגן
בכנור והיה בהיות רוח אלהים רעה אליך
ונגן בידו וטוב לך ויאמר שאול אל עבדיו
ראו נא לי איש מיטיב לנגן והבאתם אתו
אלי ויען אחד מן הנערים ויאמר הנה ראיתי
בן לישי בית הלחמי יודע נגן וגבור חיל
ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר וה'
עמו ויקח שאול מלאכים אל ישי ויאמר שלחה
אלי את דוד בנך אשר בצאן ויקח ישי חמור
נשא לחם וחמת יין ואחד גדי עזים וישלח
ביד דוד בנו אל שאול ויבא דוד אל שאול
ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי נושא כליו
וישלח שאול אל ישי לאמר יעמד דוד לפני
כי מצא חן בעיני ויהי בהיות רוח אלהים
אל שאול ולקח דוד את הכנור ונגן בידו
ורוח לשאול ותוב ותטב ממנו הרוח רעה
ויקבצו פלשתים את מחניהם למלחמה ויאספו
שוכה אשר ליהודה ויחנו בין שוכה ובין
עזקה באפס דמים ושאול ואיש ישראל
נאספו ויחנו בעמק האלה ויערכו מלחמה
לקראת פלשתים ופלשתים עמדים על ההר
מזה וישראל עמד על ההר מזה והגיא בינם
ויצא איש הבינים מערכות פלשתים גלית
שמו מגת גבהו שש אמות וזרת וכובע נחושת
על ראשו ושרין קשקשים הוא לבוש ומשקל
השרין חמשת אלפים שקלים נחושת ומצחות
נחושת על רגליו וכידון נחושת בין כתפיו
ונפך חניתו כמנור ארגים וברזל חניתו ששת
מאות שקלי ברזל ונושא הצנה הלך לפניו
ויעמד ויקרא אל מערכות ישראל ויאמר להם
למה תצאו לערוך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי
ואתם עבדים לשאול בחרו לכם איש וירד
אלי אם יוכל להלחם אתי והכני והייתם לנו
לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו והייתם
לנו לעבדים ואמר הפלשתי אני חרפתי את
מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש
ונלחמה יחדו ושאול ואל כל ישראל בשמעם
את דברי הפלשתי האלה ויחתו וייראו מאד
ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה
ושמו ישי ולו שמונה בנים ויהי האיש בימי
שאול זקן בא בימים ושלשת בני ישי הלכו
אחרי שאול במלחמה ושמות שלשת בניו
הלכו במלחמה הבכור אליאב והמשנה אבינדב
והשלישי שמה ודוד הקטן ושלשה הגדולים
הלכו אחרי שאול ודוד הלך ושב מעל שאול
לרעות את צאן אביו בבית לחם ויגש הפלשתי
השכם והערב ויתיצב ארבעים יום ויהי בבקר
וישכם דוד ויעזב את הצאן על שמר ויקח
וילך כאשר צוהו ישי ויבא המעגלה והחיל
יצא למערכה ויריעו במלחמה ותערך ישראל
ופלשתים ערכו מערכה איש לקראת אחיו
ויהי דוד משאיר את הכלים מעל יד שמר
הכלים וירץ המערכה ויבא ויבא אל אחיו
לשלום ויהי עודנו מדבר עמם והנה האיש
הבינים עלה גלית שמו הפלשתי מערכות
פלשתים מדבר כדברים האלה וישמע דוד
ויאמרו כל איש ישראל אל האיש אשר ראו
אתו עלה הלזה כי לחרף את ישראל עלה
והיה האיש אשר יכנו והעשיר המלך עשר
גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יתן
חפשי בישראל ויאמר דוד אל האנשים העמדים
אתו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את
הפלשתי הזה והסיר חרפה מעל ישראל כי
מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים ויאמר אליו העם לאמר כדבר
הזה יעשה לאיש אשר יכנו וישמע אליאב
אחיו הגדול בדברו אל האנשים ויחר אף
אליאב בדוד ויאמר למה זה ירדת ועל מי
עזבת המעט ההוא במדבר אני ידעתי את
זדונך ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה
ירדת ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלא דבר
הוא ויסר מאתו אל אחר וידבר כדבר הזה
וישבו העם דבר דוד אשר דבר ויגידו לפני
שאול ויקחהו ויאמר דוד אל שאול אל יפל
לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי
הזה ויאמר שאול אל דוד לא תוכל ללכת
אל הפלשתי הזה לנלחם אתו כי נער אתה
והוא איש מלחמה מנעוריו ויאמר דוד אל
שאול רעה היה עבדך לאביו בצאן ובא
הארי ואת הדב ונשא שה מעדרו והכיתיו
והצלתי מפיו והוא קם עלי והחזקתי בזקנו
והכיתיו והמתיו גם את הארי גם את הדב
היה עבדך והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם כי חרף את מערכות אלהים חיים
ויאמר דוד יהוה אשר הצילני מיד הארי
ומיד הדב הוא יצילני מיד הפלשתי הזה
ויאמר שאול אל דוד לך וה' יהי עמך
וילבש שאול את דוד מדיו ונתן קובע נחושת
על ראשו וילבש אתו שרין ויחגר חרבו על
מדיו ויחל ללכת כי לא נסה וילך דוד אל
שאול לא אוכל ללכת בכה כי לא נסיתי
ויסרם דוד מעליו ויקח מקלו בידו ויבחר לו
חמשה חלקי אבנים מן הנחל וישם אתם
בכלי הרועים אשר לו במלקחת ומקלעו בידו
ויגש אל הפלשתי והפלשתי הלך והקרב אל
דוד ואיש נושא הצנה לפניו ויבט הפלשתי
וירא את דוד ויבזהו כי היה נער ואדמוני
עם יפה מראה ויאמר הפלשתי אל דוד
הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות ויקלל
הפלשתי את דוד באלהיו ויאמר הפלשתי אל
דוד לכה אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים
ולבהמות השדה ויאמר דוד אל הפלשתי אתה
בא אלי בחרב ובחנית ובכידון ואנכי בא
אליך בשם ה' צבאות אלהי מערכות ישראל
אשר חרפת היום הזה יסגרך ה' בידי והכיתיך
והסירתי ראשך מעליך ונתתי פגרי מחנה
פלשתים היום הזה לעוף השמים ולחית הארץ
ויודעו כל הקהל הזה כי לא בחרב ובחנית
יהושיע ה' כי לה' המלחמה ונתן אתכם
בידנו ויהי כי קם הפלשתי וילך ויגש לקראת
דוד ויחש דוד וירץ המערכה לקראת הפלשתי
וישלח דוד את ידו אל הכלי ויקח משם אבן
ויקלע ויך את הפלשתי במצחו ותטבע האבן
במצחו ויפל על פניו ארצה ויתחזק דוד מן
הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתהו
ואין חרב ביד דוד וירץ דוד ויעמד על
הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה
ויכרת בה את ראשו וירא פלשתים כי מת
גבורם וינוסו ויקמו אנשי ישראל ויהודה
ויריעו וירדפו את פלשתים עד בואך גת
ועד שערי עקרון ויפלו חללי פלשתים דרך
שערים ועד גת ועד עקרון וישובו בני ישראל
משאף אחרי פלשתים ויבזזו את מחניהם
ויקח דוד את ראש הפלשתי ויביאהו ירושלם
ואת כלי זיינו שם באהלו ושאול ראה את
דוד יוצא לקראת הפלשתי ויאמר אל אבנר
שר הצבא אבנר בן מי זה הנער ויאמר אבנר
חי נפשך המלך אם ידעתי ויאמר המלך שאל
אתה בן מי זה העלם ובבוא דוד משוב
מהכות את הפלשתי ויקחהו אבנר ויביאהו
לפני שאול וראש הפלשתי בידו ויאמר אליו
שאול בן מי אתה הנער ויען דוד אני בן
עבדך ישי בית הלחמי ויהי ככלתו לדבר אל
שאול ונפש יונתן נקשרה בנפש דוד ויאהבהו
יונתן כנפשו ויקחהו שאול ביום ההוא ולא
נתנו לשוב לבית אביו ויכרת יונתן ודוד
ברית באהבתו אתו כנפשו ויתפשט יונתן את
המעיל אשר עליו ויתנהו לדוד וכל מדיו עד
חרבו ועד קשתו ועד חגורתו ויהי דוד יוצא
בכל אשר ישלחנו שאול ישכיל ויתנהו שאול
על אנשי המלחמה ויטב בעיני כל העם וגם
בעיני עבדי שאול ויהי בבואם בשוב דוד
משוב מהכות את הפלשתי ותצאנה הנשים
מכל ערי ישראל השרות והמחולות לקראת
שאול המלך בתפים בשמחה ובשלשים ותענינה
הנשים המשחקות ותאמרנה הכה שאול באלפיו
ודוד ברבבותיו ויחר לשאול מאד וירע
בעיניו הדבר הזה ויאמר נתנו לדוד רבבות
ולי נתנו האלפים ועוד לו אך המלוכה ויהי
שאול עין את דוד מהיום ההוא ומעלה ויהי
ממחרת ותצלח רוח אלהים רעה אל שאול
ויתנבא בתוך הבית ודוד מנגן בידו ביום
כיום ושאול החנית בידו וישלך שאול את
החנית ויאמר אכה בדוד בקיר ודוד פנה
מלפניו פעמים ויהי דוד משכיל בכל דרכיו
וה' עמו ושאול ראה אתו משכיל מאד ויגר
מפניו וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי
הוא יוצא ובא לפניהם ויאמר שאול אל דוד
הנה בתי הגדולה מרב אתננה לך לאשה רק
היה לי לבן חיל ומלחמות ה' נלחם ושאול
אמר אל תהי ידי בו כי אם תהי יד פלשתים
בו ויאמר דוד אל שאול מי אנכי ומי חיי
משפחת אבי בישראל כי אחתן למלך ויהי
בעת תתן מרב בת שאול לדוד ויתנה לעריאל
המחולתי לאשה ותהר מיכל בת שאול לדוד
ויגידו לשאול לאמר ויישר הדבר בעיני שאול
לתתה לו למוקש למען תהי עליו יד פלשתים
ויאמר שאול אל דוד בשתים תתחתן היום
לחמי ויצו שאול את עבדיו לאמר דברו נא
אל דוד בלחש לאמר הנה חפץ בך המלך
ועבדיו אהבוך ועתה היה חתן למלך ויגידו
עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה
ויאמר דוד הנקל בעיניכם התחתן למלך
ואנכי איש רש ונקלה ויגידו עבדי שאול לו
לאמר כדבר הזה דבר דוד ויאמר שאול כה
תאמרו לדוד אין חפץ למלך בכל כי אם
במאה ערלות פלשתים להנקם בגוי המלך
ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים
ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים
מאתים איש ויבא דוד את ערלותיהם וימלאם
למלך להתחתן במלך ויתן שאול לו את מיכל
בתו לאשה ויראה שאול כי ה' עם דוד ומיכל
בת שאול אהבתו עוד ויהי שאול עוד את
פני דוד ויהי שאול אויב לדוד כל הימים
ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם ויכל
דוד מכל עבדי שאול ויקר שמו מאד ויאמר
שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית
את דוד ויונתן בן שאול חפץ בדוד מאד
ויגד יונתן לדוד לאמר מבקש שאול אביו
להמיתך ועתה השמר נא בבקר ושבת בסתר
ונחבאת ואני אצא ועמדתי אצל אבי בשדה
אשר אתה שם ואני אדבר בעד אבי בך
וראיתי ואגידה לך ויאמר יונתן אל שאול
אביו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לא
חטא לך וכי מעשיו טובים לך מאד ויתן
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש ה'
תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח
ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם
ויקשב שאול אל קול יונתן וישבע שאול חי
ה' אם יומת אמות ויקרא יונתן לדוד ויגד
לו יונתן את כל הדברים האלה ויבא יונתן
את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום
ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו
ותהי רוח ה' רעה אל שאול והוא ישב בביתו
וחניתו בידו ודוד מנגן בכנור בידו ויבקש
שאול בחנית את דוד ויברח מלפני שאול
ויך את החנית בקיר וידד נס דוד וינס
הלילה ההוא וישלח שאול מלאכים אל בית
דוד לשמר אתו ולהמיתו בבקר ויגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך
הלילה מחר אתה מומת ותרד מיכל את דוד
בעד החלון וילך וברח והוא נמלט ותקח
מיכל את התרפים וישם אל המטה ואת כר
העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד ויגידו
לשאול לאמר חלה דוד וישלח שאול את
המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו
במטה אלי להמיתו ויבאו המלאכים והנה
התרפים אל המטה וכר העזים מראשתיו
ויאמר שאול אל מיכל למה כה רמיתני
ותשלחי את איבי וינמלט ותאמר מיכל אל
שאול כי אמר אלי שלחני למה אמיתך ודוד
נס ויברח ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
וישבו בנויות ויגד לשאול לאמר הנה דוד
ברמת הרמה וישלח שאול מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל
עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח
אלהים ויתנבאו גם המה וישלח שאול עוד
מלאכים שלישים ויתנבאו גם המה ויחר לשאול
וישלח מלאכים שלשה פעמים ויתנבאו גם
המה ויאמר שאול אל דוד לך ושבת בסתר
ונחבאת ואני אצא ועמדתי אצל אבי בשדה
אשר אתה שם ואני אדבר בעד אבי בך
וראיתי ואגידה לך ויאמר יונתן אל שאול
אביו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לא
חטא לך וכי מעשיו טובים לך מאד ויתן
את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש ה'
תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח
ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם
ויקשב שאול אל קול יונתן וישבע שאול חי
ה' אם יומת אמות ויקרא יונתן לדוד ויגד
לו יונתן את כל הדברים האלה ויבא יונתן
את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום
ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם
בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו
ותהי רוח ה' רעה אל שאול והוא ישב בביתו
וחניתו בידו ודוד מנגן בכנור בידו ויבקש
שאול בחנית את דוד ויברח מלפני שאול
ויך את החנית בקיר וידד נס דוד וינס
הלילה ההוא וישלח שאול מלאכים אל בית
דוד לשמר אתו ולהמיתו בבקר ויגד לדוד
מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך
הלילה מחר אתה מומת ותרד מיכל את דוד
בעד החלון וילך וברח והוא נמלט ותקח
מיכל את התרפים וישם אל המטה ואת כר
העזים שמה מראשתיו ותכס בבגד ויגידו
לשאול לאמר חלה דוד וישלח שאול את
המלאכים לראות את דוד לאמר העלו אתו
במטה אלי להמיתו ויבאו המלאכים והנה
התרפים אל המטה וכר העזים מראשתיו
ויאמר שאול אל מיכל למה כה רמיתני
ותשלחי את איבי וינמלט ותאמר מיכל אל
שאול כי אמר אלי שלחני למה אמיתך ודוד
נס ויברח ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו
את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
וישבו בנויות ויגד לשאול לאמר הנה דוד
ברמת הרמה וישלח שאול מלאכים לקחת את
דוד וירא את להקת הנביאים נבאים ושמואל
עמד נצב עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח
אלהים ויתנבאו גם המה וישלח שאול עוד
מלאכים שלישים ויתנבאו גם המה ויחר לשאול

ס״ג

ס״ג

ס״ד

ڪيڏانهن ٿا وڃو ڪٿي رهندا ٿا
ڪهڙي ڳوٺ جا آهيو ڪنهن جا ٻار
ڪيترا ڀاءُ ڀينرون آهن ڪهڙي ذات
ڪهڙي ڪم ڪار ڪندا آهن ڪهڙو ڌنڌو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن گهر کان نڪتا
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪم ڪار ڇڏيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ڏٺو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن سان ڳالهايو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ياد ڪيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ساريو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ڏٺو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن سان ڳالهايو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ياد ڪيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ساريو

ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن گهر کان نڪتا
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪم ڪار ڇڏيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ڏٺو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن سان ڳالهايو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ياد ڪيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ساريو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ڏٺو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن سان ڳالهايو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ياد ڪيو
ڪيترا ڏينهن ٿيا آهن ڪنهن کي ساريو

אלהים ברא את השמים ואת הארץ׃ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון׃ ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון׃ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות׃ וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃ ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת׃ ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם׃ ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים׃

ויהי האדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת׃ ויהי ימי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות יולדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומהבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃ ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה׃ ויגבירו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃

ויאמר אליו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת בנך את יחידך ממני׃ וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו׃ ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים׃ ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך׃ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃ והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך׃ את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם׃ ואת כסד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל׃ ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם׃ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה׃

ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה׃ ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה׃ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר׃ גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני׃ ויענו בני חת את אברהם לאמר לו׃ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך׃ ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת׃ וידבר עמם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר׃ ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחזת קבר׃ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר׃ לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך׃ וישתחו אברהם לפני עם הארץ׃ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה׃ ויען עפרון את אברהם לאמר לו׃ אדני שמע אלי ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר׃ וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוחר׃ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלתו סביב׃ לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו׃ ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת׃

ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל׃ ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי׃ ואשבעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו׃ כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק׃ ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם׃ ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה׃ יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃ ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה׃ וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה׃ ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך ארם נהרים אל עיר נחור׃ ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השאבות׃ ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם׃ הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאות לשאב מים׃ והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני׃ והוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה למלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה׃ והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל׃ וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך׃ ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו׃ ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות׃ ותמהר ותערה כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו׃ והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח יהוה דרכו אם לא׃ ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם׃ ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון׃ ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור׃ ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון׃ ויקד האיש וישתחו ליהוה׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני׃ ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה׃ ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין׃ ויהי כראות את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין׃ ויאמר בא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים׃ ויבא האיש הבית ויפתח החמרים ויתן תבן ומספוא לחמרים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו׃ וישם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר׃ ויאמר עבד אברהם אנכי׃ ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל וייתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו׃ ויגדל

MORAVSKÁ ZEMSKÁ KNIHOVNA V BRNĚ

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי הקסם הקסים לבני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ויחן שם לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכח הוא תחנו על הים ויקרב פרעה ויראו בני ישראל והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יי ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד למצרים ממתים במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יי אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עוד עד עולם יי ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר יי אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו ונודעו מצרים כי אני יי בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים ויולך יי את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויבאו מצרים ויסבו כל סוסי פרעה רכבו ופרשיו אחריהם אל תוך הים ויהי בארבות הבקר וישקף יי אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהי בנסוע בני ישראל מצרים ויאמר יי אל משה נטה את ידך על הים ויבאו מצרים אל תוך הים ויהי בנטות משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו ויעמדו מצרים ויגוסו את פני הים ויפרע יי את מצרים בתוך הים ויבאו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים ויראו העם את יי ויאמינו ביי ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יי איש מלחמה יי שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך יי נאדרי בכח ימינך יי תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי שפת בים צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפול עליהם אימתה בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך יי ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יי עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA K 1826

Zum Ausgleich von

Papír cenți 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft.4033 Debrecen, Veres Péter u. 31

Méter 1

4

4
532